

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadına yönelik şiddet olaylarının ülke genelinde ciddi bir artış göstermesi olgusunun araştırılması amacı ile Anayasa'nın 98 inci, İçtüzüğü'nün 104 üncü ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz. 08.11.2018

1

Meral DANIŞ BEŞTAŞ

HDP Siirt Milletvekili

Kadına yönelik şiddet vakaları ne yazık ki ülkenin en temel gündem maddelerinin başında gelmektedir. Ancak ne var ki hükümetin bu meseleye yaklaşımı son derece vahimdir. Her gün onlarca kadın erkek şiddetinin mağduru olarak sokak ortasında can verirken; ne yargı, ne iktidar gereğini yapmamakta direnmektedir. Üstelik yargı mercilerinin ve hükümetin yaklaşımı ile bu olgular meşru kılınmaktadır. Öte yandan bu mesele her gün başka bir biçimde karşımıza çıkarken ve konuya dair çeşitli platformlardan açıklamalar yapılmasına rağmen geline aşamada meseleye çözüm bulmak bir yana gündemleştirilmesine dahi müsaade edilmediği gözlemlenmektedir.

Erkek şiddetinin vardığı boyutlara ilişkin çeşitli kadın örgütleri ile sivil oluşumların yaptıkları araştırmalar neticesinde elde edilen bulgular meselenin dikkatlice ve acil bir biçimde çözüme kavuşması gerekliliğini sürekli hatırlatmaktadır. Ancak iktidarın konuya yaklaşımı vakaları ötelemek, görünmez kılmak, çoğu kez de meşru zeminlere taşımak biçiminde olmaktadır. Mevcut iktidarın, iktidarda olduğu dönem boyunca erkek şiddeti vakalarındaki artışın nedenleri araştırılmak yerine konunun manipüle edilmesi yahut gizlenmesi ile sorumluluk alınmaması ise meselenin tartışılması gereken bir diğer boyutudur.

Toplumun yarısını oluşturan kadınların maruz kaldığı şiddet, son günlerde film ve dizi setlerinde yaşanan taciz vakalarının gündeme taşınması ve yine kamuoyunca tanınırlığı olan şahsiyetlerin konuyu yargıya taşımaları ile tekrar gündeme gelmiştir. Bu gündem vesilesi ile tüm kamuoyu; erkek şiddetinin her yerde yaşandığına, kişilerin sosyo-ekonomik durumları, statüleri, mesleklerinden azade bir şekilde her kesim açısından bir vakaya dönüştüğüne şahit olmuştur. Sanatçı Sıla Gençoğlu'nun maruz kaldığı elim şiddet vakası bu konuyu yeniden ülke gündemine taşımış ise de ne yazık ki manipülatif yaklaşımlarla meselenin ekseninden kaydığını görmekteyiz. Oysa ortada her gün onlarca kadının maruz kaldığı kadına yönelik erkek şiddeti çözülmeyi bekleyen bir sorun olarak durmaktadır. Ortada derhal çözülmeyi beklenen sorunun özünde bir erk ve erkek sorunu olduğu kuşku götürmemektedir. Erkek egemen devlet akli konuyu ötelemek ve kadın kazanımlarını birer birer yasal düzenleme ve uygulamalarla

kadınların elinden alarak şiddete zemin hazırlamaktadır. Nafaka düzenlemesi tartışmalarından 65 yaş üstü kadınlar için verilen sosyal güvenlik yardımlarının kaldırılmasına yönelik açıklamalara değin geniş yelpazede iktidar kanadından dillendiriliyor oluşunun temelinde erkek egemen zihniyetin kodlarını görmek mümkündür.

Bilindiği üzere kadın mücadelesi on yıllardır şiddet konusunu gündeme getirmekte, yargı mekanizmalarını sonuna kadar işletmektedir. Nitekim Türkiye’de kadına yönelik şiddete karşı koruyucu ve önleyici tedbirlerin yerine getirilmemesi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)’e de taşınmış olup Mahkeme, “Opuz Türkiye’ye karşı” kararında, kendi tarihinde ilk defa kadına yönelik şiddet/kadın cinayeti davasında, bir ülkeyi, yaşam hakkı ihlalinin mahkum etmiş ve kadına yönelik şiddet ve devletin şiddetle mücadelede özen yükümlülüğü hakkında kapsamlı bir içtihat ortaya çıkarmıştır. Bunun üzerine kadın hareketinin geliştirdiği mücadelenin etkisiyle ve uluslararası alandaki bu kötü itibarını değiştirmek için Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi’ne (İstanbul Sözleşmesi) imza atmış, ayrıca 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun da yürürlüğe girmiştir. Ancak yukarıda da ifade ettiğim üzere ne yasalar ne de iktidarın yaklaşımı kadınları koruyucu bir etki geliştirmemiştir.

Açıkladığım hususlar doğrultusunda yürütme makamında olanların konuya ilişkin sorumluluklarını yerine getirme zaruretleri acil bir mesele olarak önlerinde durmaktadır. Bununla beraber, parlamentonun da bu konuda önemli bir sorumluluğu söz konusu olup bu çatı altında meselenin çok boyutlu bir biçimde tartışılması ve alınacak tedbirlerin tespit edilmesi hayati önemdedir.

2 Pero DUNDAR
HDP Mardin Milletvekili

P. Dunder

3 Rıdvan TURAN
HDP Mersin Milletvekili

R. Turan

4 Mensur IŞIK
HDP Muş Milletvekili

M. Işık

5 Ömer OÇALAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

O. Ocalan

6 Hasan ÖZGÜNEŞ
HDP Şırnak Milletvekili

H. Özgüneş

7 Muazzez ORHAN
HDP Van Milletvekili

M. Orhan

8 Murat SARISAÇ
HDP Van Milletvekili

M. Sarisaç

Tuma ÇELİK
HDP Mardin Milletvekili

10 Ebru GÜNAY
HDP Mardin Milletvekili

11 Şevin ÇOŞKUN
HDP Muş Milletvekili

S. Çoşkun

Gülüstan KILIÇ KOÇYİĞİT
HDP Muş Milletvekili

G. Köçyiğit

12 Sıdık TAŞ
HDP Siirt Milletvekili

S. Taş

13 Nusrettin MAÇIN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

N. Maçın

14 Ayşe SURUCU
HDP Şanlıurfa Milletvekili

A. Surucu

15 Hüseyin KAÇMAZ
HDP Şırnak Milletvekili

H. Kaçmaz

17 Bedia ÖZGÖKÇE ERTAN
HDP Van Milletvekili

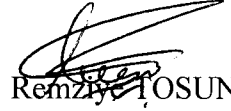
B. Özgökçe Ertan

18 Tayyip FEMEL
HDP Van Milletvekili

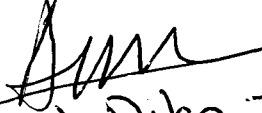
T. Femel

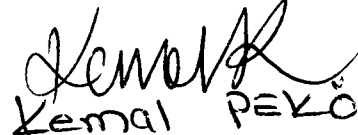
Garo PAYLAN
HDP Diyarbakır Milletvekili

Remziye TOSUN
HDP Diyarbakır Milletvekili

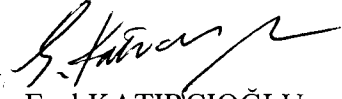
Dirayet Dikan TAŞDEMİR
HDP Ağrı Mu.

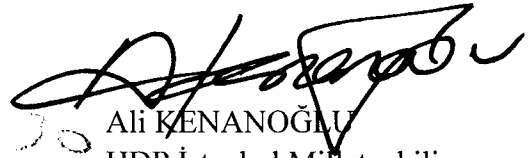
Kemal PEKÖZ
HDP Adana Mu.

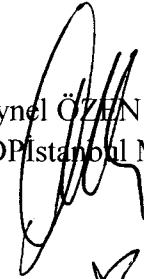
Oya ERSOY
HDP İstanbul Milletvekili

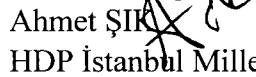
Erol KATIRCIOĞLU
HDP İstanbul Milletvekili

Ali KENANOĞLU
HDP İstanbul Milletvekili

Zeynel ÖZEN
HDP İstanbul Milletvekili

Ahmet ŞİR
HDP İstanbul Milletvekili

Serpil KEMALBAY PEKGÖZEGÜ
HDP İzmir Milletvekili

Sait DEDE
HDP Hakkari Milletvekili

Habip EKŞİK
HDP Iğdır Milletvekili

Dilşat CANBAZ KAYA
HDP İstanbul Milletvekili

Züleyha GÜLÜM
HDP İstanbul Milletvekili

Hakkı Saruhan OLUÇ
HDP İstanbul Milletvekili